

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР «ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ»
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ПОЛІСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
(НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ)
НАЦІОНАЛЬНА МЕТАЛУРГІЙНА АКАДЕМІЯ
АКАДЕМІА WYCHOWANIA FIZYCZNEGO IM. JERZEGO KUKUCZKI W KATOWICACH**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО
МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ
ТА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ»**

20 ТРАВНЯ 2021 р.

Україна, м. Дубляни

Паламаренко Я.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧИМИ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	83
Приходченко О.Ю., Смоляга М.І. СУТНІСТЬ БЮДЖЕТУВАННЯ ТА ЙОГО МІСЦЕ У ФІНАНСОВОМУ ПЛАНУВАННІ	87
Романяк О.М. ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ЯК ЗАПОРУКА НЕЗАЛЕЖНОСТІ І СТАЛОГО РОЗВИТКУ	89
Рубай О.В., Агрес О.Г. ДЕРЖАВНЕ КАЗНАЧЕЙСТВО ТА ЙОГО РОЛЬ В УПРАВЛІННІ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ	93
Сова О.Ю. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	96
Тарасюк І.О., Лизак М.П. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	99
Черевко І.В. НІШОВИЙ НАПРЯМОК АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ЧИННИК ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ВИРОБНИКІВ	101
Швець Ю.О., Сопіна А.Є. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	103

СЕКЦІЯ 4.

ВІТЧИЗНЯНА БАНКІВСЬКА СИСТЕМА ТА ЇЇ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ

Агрес О.Г., Рубай О.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПЛАТІЖНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	107
Марків Г.В. СТВОРЕННЯ НЕОБАНКІВ ЯК СПОСІБ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ	109
Марченко О.В. ВИЗНАЧЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ МІЖ КАДРОВОЮ БЕЗПЕКОЮ, КАДРОВОЮ СТРАТЕГІЄЮ ТА ЗАГАЛЬНОЮ СТРАТЕГІЄЮ БАНКУ	113

Процес капіталізації вартості компанії в сучасних умовах господарювання вимагає дослідження внутрішніх факторів, як прихованого резерву збільшення грошових потоків.

Список використаних джерел

1. Зайцева Л. О. Капіталізація компаній – теоретичний аспект. *Вісник Університету банківської справи*. 2020. № 3 (39). С. 11–15.
2. Костирко Л. А. Формування механізму управління капіталізацією підприємств / Л. А. Костирко, Н. Ю. Велентейчик // *Часопис економічних реформ*. – 2017. – № 1. – С. 50-59. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Cher_2017_1_12.

Паламаренко Я.В., старший викладач
Вінницький національний аграрний університет

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИМИ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Аналіз наявних праць вітчизняних науковців проблем невизначеності та ризику дозволяє стверджувати, що здебільшого теоретичні дослідження присвячені аналізу причин виникнення, класифікації та методам кількісної оцінки ризиків, менше уваги приділяється якісним методам з врахуванням впливу неекономічних факторів на фінансово-господарську діяльність підприємств.

Динамічність зовнішнього та внутрішнього середовища змушує суб'єктів господарювання ретельніше підходити до управління ризиками, підвищувати оперативність прийняття рішень та шукати нові підходи до своєчасного виявлення впливу ризиків на основні показники діяльності підприємств.

Під ризиком у фінансово-господарській діяльності підприємств розуміють ймовірність виникнення збитків, втрат або недоотримання прибутку порівняно з прогнозним варіантом. Особливість фінансових ризиків полягає в тому, що вони є наслідком взаємовідносин між суб'єктами ризику, тобто виникають через людський фактор і не мають природних стабілізаторів рівня ризику. А відтак, вони мають небезпечну властивість – постійно змінюватись, не підлягають узагальненню, є суто індивідуальними, тощо. Тому особливого значення набуває необхідність їх класифікувати, ідентифікувати, виміряти та управляти ними [2].

Дослідження в сфері оцінки фінансових ризиків дозволяє стверджувати, що на практиці цей процес здійснюється в два етапи: якісний і кількісний. З великого різноманіття методів, які пропонуються вітчизняними та іноземними науковцями, на наш погляд, можна виокремити такі основні групи методів аналізу (рис.1).

Рис.1. Основні групи методів аналізу ризиків

Джерело: сформовано автором на основі [1]

Отже, дослідження існуючих на сучасному етапі розвитку методів оцінки ризику дає змогу стверджувати, що вони не вирішують одного з головних питань, яке стоїть перед суб'єктом ризику: оцінки в умовах обмеженості інформаційного контуру, з урахуванням індивідуальних особливостей певної ситуації. Необхідним, на нашу думку, є введення групи індикаторів неекономічного характеру. Цими іншими індексами ризиків є галузеві (макроекономічні) і технічні індекси.

Важливу роль в управлінні фінансовими ризиками на підприємстві відіграє механізм нейтралізації ризиків. Основна його перевага полягає в тому, що високий ступінь альтернативності прийнятих рішень залежить як від здійснення фінансової діяльності так і фінансових можливостей підприємства. Сутність страхування фінансових ризиків полягає в захисті майнових інтересів підприємства при настанні страхової події.

Для мінімізації фінансових ризиків підприємствах можна застосовувати як внутрішнє страхування, так і зовнішнє.

Управління ризиками включає аналіз можливих варіантів, які характерні при різній кількісній оцінці ризику і можливих варіацій його видів та ідентифікацію можливих факторів, що впливають на загальний

рівень фінансового ризику, а також ранжування їх за важливістю. Такий підхід забезпечує своєчасне реагування на ризикові фактори та дозволяє оперативнo корегувати стратегію ведення бізнесу.

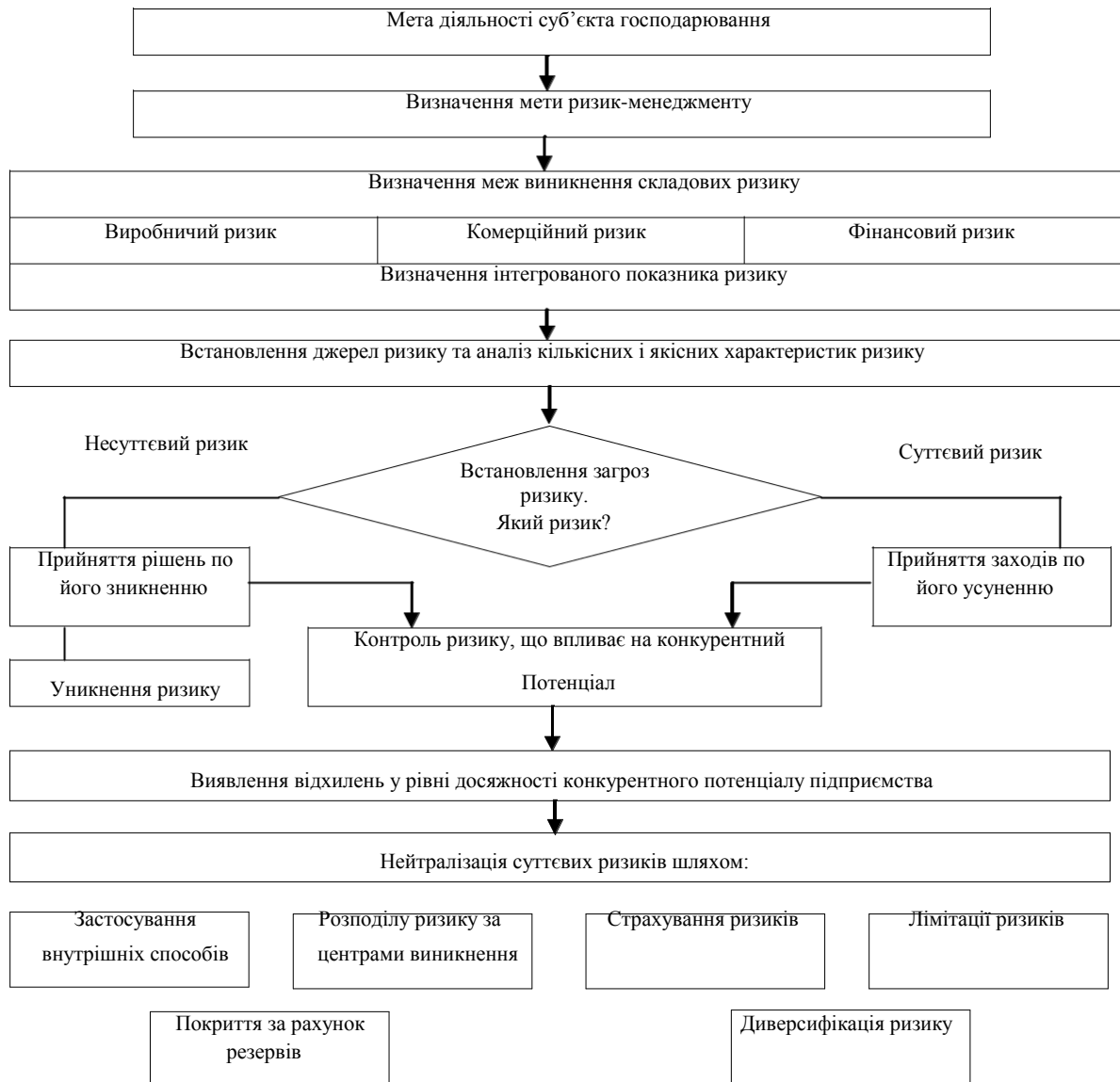

Рис. 2. Схема управління ризиками на підприємстві

Джерело: сформовано автором на основі опрацьованої літератури

Прийняття управлінських рішень у ризик-менеджменті проводиться у такій послідовності:

- виявлення проблем, що породили ризики;
- збір даних про причини та фактори, що впливають на рівень ризиковості підприємства;
- формування наглядної схеми впливу ризиків;

- аналіз і оцінка ризик-ситуації, визначення ступеня вразливості підприємства;
- верифікація та оцінка альтернативних варіантів рішень по усуненню ризиків;
- вибір оптимального рішення та доведення його до виконавців;
- виконання рішення по нейтралізації або мінімізації ризиків;
- контроль за виконанням управлінського рішення.

Цікавим моментом в прийнятті управлінських рішень щодо ризиків є розробка антиризикових управлінських рішень або їх повна нейтралізація. Антикризові заходи є: превентивні (попереджуючі), обмежуючі та компенсуючі. На підприємствах у системі формування конкурентного потенціалу головне місце займає нейтралізація ризиків, пов'язаних з втратою прибутків чи збільшенням витрат виробництва.

Загальна схема управління ризиками підприємства приблизно має наступний вигляд (рис. 2).

Отже, після даного дослідження стало зрозумілим, що підприємству для зменшення ризику необхідно створювати страхові фонди для фінансування можливих збитків. В результаті узагальнення теоретичних та практичних аспектів управління фінансових ризиків можна зробити наступні висновки: до основних факторів фінансового ризику підприємств реального сектору економіки відносяться: волатильність ринкових цін, стабільність національної валюти, інфляція, доступність фінансування, волатильність відсоткових ставок, ефективність використання активів підприємства, рівень узгодженості грошових потоків, структура пасивів підприємства.

Регулювання ризиками у формуванні потенціалу підприємства полягає у зменшенні можливих збитків на рівні підприємства з урахуванням макроекономічних методів регулювання чи підтримки. Серед методів регулювання впливу ризиків на підприємствах можуть застосовуватися: об'єднання задля усунення ризику з партнерами по бізнесу; локалізація ризику; компенсація ризику в результаті понесених втрат.

Список використаних джерел

1. Белякова В.П. Інтеграція процесів ризик-менеджменту та внутрішнього контролю. *Вісник ЖДТУ*. 2011. №2 (56). С.6-12
2. Кузьмінець Т.Г., Перегняк Ю.А. Управління фінансовими ризиками підприємства в умовах ринкової економіки. *Молодий вчений*. 2017. № 12 (52). С. 677-679.